

hvis ens Skattesamvittighed er i den bedste Orden. Men det staar da ogsaa langt tilbage i den Henseende rundt om i Landet. Det, der her er foretaget, er kun nogle Stikprøver, om jeg saa maa sige, paa, hvorledes Skatteindtægten har været opgivet i de senere Aar, og hvis man kunde gennemgaa samtlige Landets Skatteydere eller i hvert Fald blot dem, der har en nogenlunde stor Indtægt, paa samme Maade, vilde det sikkert vise sig, at der var betydelig større Indtægt at opnaa.

Mange Steder, hvor Landsoverskatteraadet virker, synes det at være, om jeg saa maa sige, noget nær generelt at opgive for lidt i Skatteindtægt. Det meddeles mig saaledes, at man i en Kommune i Aalborg Amt i Løbet af sidste Aar har modtaget Tilbud om Efterbetaling og Bøde fra 38 Skatteydere til et samlet Beløb af 157 500 Kr.; der er 17 Skatteydere, hvis Sag endnu ikke er afsluttet. Dette Beløb, 157 500 Kr., er større end det samlede Beløb, som denne Kommunes Beboere har betalt i Statsskat siden 1903. Siden 1903 er der i denne Kommune i Statsskat betalt 145 000 Kr., men alene i Efterbetaling og Bøder fra 38 Skatteydere er der betalt 157 500 Kr. Det tyder ikke paa, at man har været nær ved Bunden i sine Opgivelser i denne Kommune.

Paa en Ø, der ligger oppe i det nordlige Jylland, har man i den senere Tid beskæftiget sig med Undersøgelser, 80 Skatteydere er der gaaet ind paa at betale 125 000 Kr. i Efterbetaling og Bøder, og i samme Skattekreds er der fra andre 23 Skatteydere betalt 162 000 Kr. Det Beløb, som disse 103 Skatteydere havde angivet deres Indestaende i Banker og Sparekasser for lavt, androg 800 000 Kr. foruden Værdipapirer og andre Ting, som de havde glemt at regne med.

Der er en af de danske Øer, som er blevet undersøgt af Landsoverskatteraadet; det er ikke Sjælland, det er en Ø, som er mindre. Da denne Undersøgelse var sluttet, hed det sig rygtevis paa Øen, at der kun var to, der havde været helt korrekte i denne Henseende, nemlig Præsten og Læreren. Det var rigtigt nok, at Præsten og Læreren havde været *all right*, men det var dog ikke helt rigtigt, at der kun var disse to, idet der var en 5—6 Stykker til, hvis Opgivelse der ikke havde været Grund til at gøre Indsigelse imod. Men i øvrigt synes det at have været en konsekvent gennemført Regel paa denne Ø, at man opgav sin Skatteindtægt alt for lavt.

Jeg synes derfor, det er en udmærket Foranstaltning, at Landsoverskatteraadet har lært disse Folk, hvorledes man stiller sin Indtægt og sin Formue op, det er et nyttigt Kendskab at have. Det er ogsaa ejendommeligt at se — hvis man mener, at alt dette skyldes tilfældige fejle Handlinger hos disse Mennesker, at de ikke har opgivet det rigtige Aar efter Aar —, med hvilken Interesse man mange Steder, hvor Landsoverskatteraadet har undersøgt Sagen, søger at anbringe sin Formue ikke i den nærmeste Sparekasse eller Bank, men i en saa fjern Sparekasse eller Bank som muligt. Jeg ved ikke, om de ærede Medlemmer, som her taler om Landsoverskatteraadets Jagt, ogsaa mener, at den Slags foregaaer i god Tro. Jeg tror, vi er stærkt inde i en Udvikling, hvor vi vil faa det Særsyn, at Bankers og Sparekassers Indskud fornemmelig gøres af Folk, der bor langt borte fra disse Sparekasser eller Banker, medens derimod Omegnens Beboere anvender Banker i andre Dele af Landet, og det kan sikkert ikke alene være for Bekvemmelighedens Skyld, man anvender den Metode, der maa være visse andre Motiver bagved. Jeg tror derfor, at det Standpunkt, jeg vil love at indtage, er det rette, og det er dette, at jeg vil opmuntre Landsoverskatteraadet til at gennemføre denne Virksomhed i saa stort Omfang som muligt, for jeg tror, det er derved, vi bidrager til, at de Skattebyrder, som skal bæres af den danske Befolkning gennem direkte Skat, bliver fordelt paa rette Maade over Befolkningen, og det vil de ikke, hvis der er visse Dele af Befolkningen, der har vanskeligt ved at udfinde den rette Skatteindtægt og som Følge deraf slipper for at betale den Skat, de skulde. Vi skulde gerne naa til, at det var en Æressag at betale den Skat til Samfundet, som ens Indtægt og Formue stod til, saa at man ikke i den danske Rigsdag skulde staa op og beklage de Mennesker, som gennem offentlige Myndigheder var blevet retledet paa dette Omraade; man skulde snarere rose disse Myndigheder, fordi de søger at gennemføre en virkelig rationel og ensartet Skatteligning over hele Landet. Jeg vil i alt Fald som Finansminister ikke være med til at hindre, at disse Bestræbelser fortsættes, men jeg vil lægge Vægt paa, at de fortsættes med saa stor Kraft som muligt. Jeg vil imidlertid af denne Forespørgsel og denne min Besvarelse tage Anledning til at sige, at det maaske ikke er for tidligt, vi begynder at overveje nøjere, om den Sammensætning,